

Христіанинъ-тъ да живѣе свято, трѣба да сѣ такава, какви-то да не престанувать послѣ като престане искушеніе-то му въ тоя свѣтъ; трѣбова да слугува Богу за исты-ты причины, за кои-то святи-ти и ангели-ти му слугувать на небо-то

а. Първо-то основаніе на всяко истинно послушаніе въ Божія-тъ законъ е *любовь-та*.

Трѣбова да сме послушливи Богу зашто то е благъ, и достоинъ за любовь-та, служба-та и послушаніе-то ни, и зашто-то сички-ти му заповѣди сѣ праведны и правы, *любовь-та е изпълненіе на законъ-тъ* (Рим. 13; 10). Първа-та и голѣма-та заповѣдъ е да обычаемъ Господа Бога своего съсѣ сичко-то си сѣрдце, и съсѣ сичка-та си душа, и съсѣ сичка-та си мысль. И втора-та е подобна ней, сирѣчь да обычае ближнія-тъ си като сами себе-си (Мат. 22; 37-40). на тыя двѣ-тъ заповѣди виси сичкій законъ и пророци-ти.

Така безъ любовь не може да бѣде истинно послушаніе въ Божіи-ти заповѣди. Нѣма ни едно добро дѣло предъ Бога, кое-то не произлази отъ това начало. И имоты-ты си ако дадемъ за да нахранимъ сиромасы-ты, или ако и тѣла-та си дадемъ да изгорятъ, безъ любовь-та нищо не ся ползуваме (1. Кор. 13; 3). Вѣра-та, говори ни Писаніе-то дѣйствува чрезъ любовь-та (Гал. 5; 6). Тука видимъ Содѣтелева-та мѣдрость. Вѣистина безумно-то Божіе е по премѣдро отъ челоуцы-ты (1. Кор. 1; 25). Человѣческа-та